

การนับคาร์โบไฮเดรตและการแลกเปลี่ยนอาหาร

การนับคาร์โบไฮเดรตแบบส่วนเป็นวิธีที่สะดวกและเข้าใจง่ายจึงเหมาะสมกับผู้ที่เป็นเบาหวาน โดยอาหารในกลุ่มข้าวแบ่ง นมสดจืด และผลไม้ต่างๆ ปริมาณ 1 ส่วน จะให้คาร์โบไฮเดรต 15 กรัม โดยเฉลี่ย สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ในปริมาณ 1 ต่อ 1 หน่วย

ข้าวแบ่ง 1 ส่วน	ปริมาณ 1 ทัพพี
นมสดจืด 1 ส่วน	ปริมาณ 1 แก้ว / กล่อง (240 มล.)
ผลไม้ 1 ส่วน	ปริมาณตามชนิดของผลไม้

การแลกเปลี่ยนอาหารอื่น ๆ

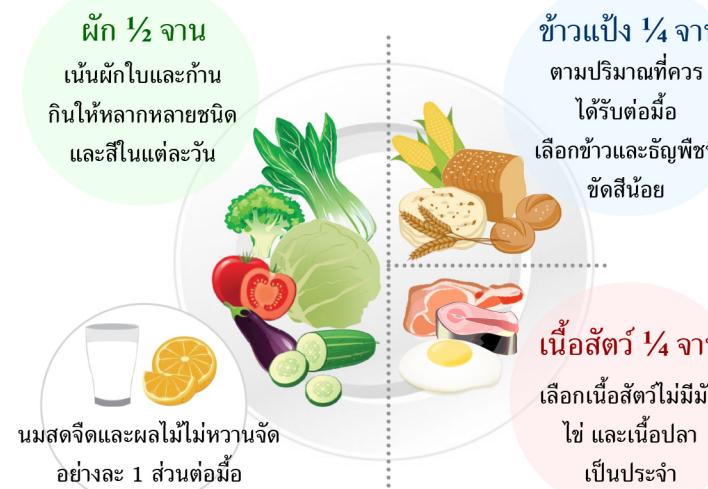
เมื่อผู้เป็นเบาหวานต้องการกินขนมหรืออาหารที่มีแป้งทุกชนิด ต้องมีการแลกเปลี่ยนอาหารชนิดนั้นกับหมวดข้าวแบ่ง ผลไม้ และหมวดอื่น ๆ ตามส่วนประกอบในอาหารด้วย

ชนิดอาหาร	ปริมาณ	การแลกเปลี่ยน
เค้กมีหน้า	1 ชิ้น (2×2 นิ้ว)	ข้าว 2 ส่วน ไขมัน 1 ส่วน
โดนัท	1 ชิ้น (45 กรัม)	ข้าว 1.5 ส่วน ไขมัน 1 ส่วน
ครัวซอง	1 ชิ้น (30 กรัม)	ข้าว 1 ส่วน ไขมัน 1.5 ส่วน
วุ้นกะทิ	1 ชิ้น (2×2 นิ้ว)	ข้าว 1 ส่วน ไขมัน 1.5 ส่วน
แพนเค้ก	2 แผ่น	ข้าว 1 ส่วน ไขมัน 1 ส่วน

หมายเหตุ อาหารที่มีบรรจุภัณฑ์ให้อ่านฉลากโภชนาการและแลกเปลี่ยนอาหารทุกครั้ง

การวางแผนการกินอาหารในแต่ละมื้อ

การวางแผนการกินอาหารจะใช้หลักการง่าย ๆ โดยให้แบ่งงานอาหารออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

ผู้เป็นเบาหวานควรระวังในการเลือกอาหารโดยใช้หลัก “ลดหวาน ลดมัน ลดเค็ม”

กินอย่างไรกับเบาหวาน

งานสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์

โรงพยาบาลท่าตูม

Group.wunjun.com/thatumhealthy

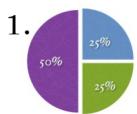
โทร.044-591126 ต่อ 116

ความสำคัญของอาหารกับเบาหวาน

การกินอาหารให้พอดีกับความต้องการของร่างกายไม่มากหรือน้อยเกินไปในผู้เป็นเบาหวาน สามารถช่วยในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกติหรือใกล้เคียงกับปกติ แต่ถ้าผู้เป็นเบาหวานกินอาหารมากเกินไปจะส่งผลให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูง ในทางกลับกันถ้ากินอาหารน้อยเกินไปก็จะทำให้เกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ซึ่งทำให้ผู้เป็นเบาหวานมีภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ตามมาได้

ผู้เป็นเบาหวานสามารถมีชีวิตอยู่กับเบาหวานอย่างมีความสุขได้ ถ้ารู้จักเลือกกินอาหารที่เหมาะสมกับสภาวะของโรคในขณะนั้นๆ และควรเลือกกินอาหารที่หลากหลายด้วย

หลักทั่วไปในการควบคุมอาหารสำหรับผู้เป็นเบาหวาน

รั้งสัดส่วนอาหารของตนเองในปริมาณที่เหมาะสม
สำหรับควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดและน้ำหนักตัวให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (กำหนดโดยนักโภชนาการหรือนักกำหนดอาหาร)

1. นับคาร์บอไฮเดรตและแลกเปลี่ยนอาหารทุกรส
ทำให้กินอาหารได้หลากหลายและมีปริมาณไก่เคียงกันทุกเม็ด โดยใช้รายการอาหารแลกเปลี่ยน

2. วางแผนการกินอาหารและกินอาหารให้ตรงเวลา
วางแผนการกินอาหารทุกเม็ดให้เหมาะสมกับแบบแผนการกินอาหารของตนเอง

3. เลือกกินอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ
ทำให้ได้สารอาหารที่ครบถ้วนและมีประโยชน์ต่อสุขภาพ

4. เพิ่มการกินผักและผลไม้ให้มากขึ้น
พยายามจะช่วยลดการดูดซึมน้ำตาล ทำให้ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี

ข้อแนะนำด้านโภชนาบำบัดในผู้เป็นเบาหวาน

ผู้เป็นเบาหวานทั่วไป

การปีบไฮเดรต : ร้อยละ 50 ของพลังงานรวมในแต่ละวัน

- เลือกกินอาหารที่เป็นคาร์บอไฮเดรตเชิงซ้อนเป็นประจำ ได้แก่ ข้าวกล่อง ข้าวซ้อมเมือง ขนมปังไฮลีฟ ผลไม้รสดิ่งหวาน และนมสดจืดไข้มันต่ำ
- บริโภคน้ำตาลไม่เกิน 3 ช้อนชาต่อวัน
- งดเครื่องดื่มรสหวานทุกชนิด เนื่องจากมีปริมาณน้ำตาลสูง

โปรตีน : ร้อยละ 15–20 ของพลังงานรวมในแต่ละวัน (ถ้าการทำงานของไตปกติ)

- บริโภคนื้อปลาอย่างน้อย 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และเลือกเนื้ออกร่างหรือหมูเนื้อแดงเป็นหลัก
- งดนื้อสัตว์ที่มีไข้มันสูงและเนื้อสัตว์แปรรูปทุกชนิด

ไขมัน : ร้อยละ 30–35 ของพลังงานรวมในแต่ละวัน

- ลดการกินน้ำมันหมู/ไก่ น้ำมันปาล์ม และกะทิ เลือกกินน้ำมันรำข้าวและน้ำมันถั่วเหลืองเป็นประจำ
- ลดการกินอาหารที่มีมากการรีนและเนยขาว เพื่อลดปริมาณไขมันทรานส์

แอลกอฮอล์ (แอลกอฮอล์ 1 กรัม ให้พลังงาน 7 กิโลแคลอรี่)

- ไม่แนะนำให้ดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าดื่มให้จำกัดปริมาณตามที่นักโภชนาการหรือนักกำหนดอาหารแนะนำ
- ให้ดื่มแอลกอฮอล์พร้อมกับอาหาร อย่าดื่มขณะท้องว่าง เพราะแอลกอฮอล์อาจทำให้เกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ

วิตามินและเกลือแร่

- ไม่จำเป็นต้องเสริมวิตามินและเกลือแร่ในผู้เป็นเบาหวาน ถ้าไม่ได้ขาดสารอาหารเหล่านั้น

ผู้เป็นเบาหวานชนิดที่ 1

- แนะนำสารอาหารคล้ายกับผู้เป็นเบาหวานทั่วไป โดยควรกำหนดพลังงานให้เหมาะสมตามวัยของเด็กและวัยรุ่น
- ปรับการใช้อินซูลินให้เข้ากับการกินอาหารและการออกกำลังกาย

ผู้เป็นเบาหวานขณะตั้งครรภ์

- แนะนำสารอาหารคล้ายกับผู้เป็นเบาหวานทั่วไป
- กินอาหารให้ได้พลังงานเพียงพอ กับความต้องการ เพื่อควบคุมน้ำหนักและระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตลอดการตั้งครรภ์
- ควรมีอาหารว่างก่อนนอน 1 อย่าง เช่น นมรสจีด 1 กล่อง หรือ ขนมปังไฮลีฟ 1 แผ่น เพื่อป้องกันภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในตอนกลางคืน

ผู้เป็นเบาหวานสูงวัย

- ความต้องการพลังงานน้อยกว่าในวัยผู้ใหญ่
- อาจให้วิตามินเสริมเป็นประจำ โดยเฉพาะในผู้สูงวัยที่กินได้น้อย (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมใน “อาหารเบาหวานกับผู้สูงวัย”)